

тъ и на робитѣ; съвремено той разумѣваше че наслажденія на живота сж въсприемливы на поголъмо украсеніе, когато славолюбіето не е на туй способно. Но щомъ той видѣ Иона тосъ часть са пробуди сячко което бѣше въ душата му добро и свѣтло. Върваше че сърцето ѝ бѣше царство достойно да възбуди съревнованіето на полубоговетѣ, мыслише че завоеваніето е слава, колто не можахъ да затулжтъ и да зачернжтъ нечистытъ испаренія на развратното общество. А извѣстно е че любовта во всѣко време и во всѣко обстоятелство сѣкоги намѣрва мѣсто за позлатеня си храмъ. И кое тържество може да бѣде и въ найплодовитытъ эпохи на славата толкози свѣтло и ласкателно за челоуѣческата гордость колкото завладяванъето на едно благородно сърце?

Туй ли, или друго нѣкое чувство бѣ одушевило Главка, върното е че неговытъ идеи сж развихж поясны и душата му бѣ са преобразила, което ставаше появствено когато са намѣрваше при Иона.

Не е слѣдователно чудно еще дѣто и тя залюби Главка; младъ, плънен съ огнь и съ краснорѣчіе, гъркъ, обладанъ отъ любовь, той представяше предъ очитѣ на Иона поезіята на отечественната ѝ земия, опылтена въ него; ще кажешъ че тѣ не бѣхж създація отъ мѣръ, на който началата сж мжкытъ и бѣдствіята, но че бѣхж нѣкол сжщества свѣрхчелоуѣческы отъ древната митологія, толкози цѣтуущи бѣхж прелеститѣ на младината имъ, толкози силна любовьта която распалаше взаимно сърцата имъ. Тѣ никакъ не приличахж на сжществата на злочестата онъзи епоха, мыслишъ че тѣ принадлежжх на времената на Сатурна, че сж отъ числото на полубоговетѣ и на богинытъ, като че поезіята на живота въскрѣснж въ тѣхъ, като че сърцето имъ бѣ испило послѣднытъ лучы на слънцето на Делосъ и на Елада.

Но Иона акъ и да управаше самовластно начина на живота си, но не са отдалечаваше отъ мѣдрата онъзи пристойность колто налага уваженіето. Египтянинътъ искова клеветата си противъ Главка, защото познаваше съвършенно нзтурата на Иона. Тя са обидѣ като повѣрва, че Главкъ са е отнесълъ съ малко почитаніе къмъ честята ѝ; осѣти че тѣзи постѣпка е едно наказаніе за характера ѝ, наказаніе даже за любовьта ѝ; сега първый пжтъ тя разумъ колко неблагодарно разумно прибѣрза да са предаде на страстьта си, осѣти срамъ за слабостята си, оплачи са като прѣсмѣтнж слѣдствіята и помисли че заради тѣзи ѝ слабостъ Главкъ я былъ презрѣлъ; тя претърпѣ слѣдователно най-голъмото бѣдствіе за благороднытъ души *умиженіе-тѣ!* но отъ гордостьта ѝ може повече да са е наранила любовьта